

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2019 - 9054

Doknr.
174296

Dato
09-12-2019

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 29. november 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 7 til (L 68) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 7:

”Hvad er ministerens holdning til, at afgørelser om tvangsmæssig fuldbyrdelse af afgørelser om ændret anbringelsessted uden samtykke ikke, som der lægges op til, skal træffes af en kommunen, men i stedet skulle træffes af en uvildig instans, hvor en model kunne være, at kommunen laver en indstilling til Familieretshuset eller Familieretten om at behandle en sag om tvangsfuldbyrdelse af en afgørelse om ændret anbringelsessted uden samtykke, hvor Familieretshuset eller Familierettens afgørelse skulle kunne påklages til henholdsvis Ankestyrelsen og Landsretten, idet der f.eks. henvises til høringsvar fra Foreningen Hjertestilhed - stop vold mod børn?”

Svar:

Den foreslåede ordning, der indgik i satspuljeaftalen, og som lovforslaget udmønter, indebærer bl.a., at kommunerne vil skulle registre og indberette det til Ankestyrelsen i de formentlige ganske få tilfælde, hvor fuldbyrdelse af en afgørelse om ændret anbringelsessted uden samtykke med politiets bistand kan blive nødvendigt.

Kommunens begrundelse og barnets oplevelse af episoden skal fremgå. På den baggrund udarbejder Ankestyrelsen årligt en rapport, der vil blive oversendt til Folketinget, så vi kan følge kommunernes praksis tæt.

Samtidig tydeliggøres det i serviceloven, at fuldbyrdelse af tvangsmæssige afgørelser skal ske så skånsomt, som omstændighederne tillader, og med henblik på at sikre barnets eller den unges bedste. Kommunen skal afsøge mulighederne for at opnå forældremyndighedsindehaverens, barnets eller den unges og eventuelt andre familiemedlemmers eller netværkets frivillige medvirken til afgørelsens fuldbyrdelse, medmindre hensynet til barnets eller den unges bedste i afgørende grad taler imod.

Endelig kan en afgørelse om ændret anbringelsessted uden samtykke truffet efter servicelovens § 69, stk. 3, eller efter § 24, stk. 1, jf. § 14, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet indbringes for Ankestyrelsen og byretten af forældremyndighedsindehaveren og barnet eller den unge, der er fyldt 12 år.

Jeg mener ikke, at Familieretshuset eller Familieretten er rette instanser til at behandle sådanne sager, herunder da deres kompetence er det familieretlige område. Jeg henviser i øvrigt til mine samtidige svar på L 68 – spørgsmål nr. 4 og 5.

Med venlig hilsen
Astrid Krag